

[Jørgen Jørgensen (Løjre).]

sagens gennemførelse, fordi man i givet fald kunne beholde det, vi havde i den gældende grundlov, som dog havde vist sig brugbart i mere end 100 år. Jeg anser det dog for særdeles tilfredsstillende, at man ikke blev derved, men tog den gennemgang og indgående drøftelse af alle grundlovsparagrafferne, som det er sket.

Det kan i sandhed siges, at resultaterne, der fremkom af denne gennemgang, ikke er hastværksarbejde. I dage og nætter er disse spørgsmål drøftet og diskuteret med en saglighed og grundighed, som borger for, at der er hold i det, som nu foreslås.

Stiller man det spørgsmål, om det er nødvendigt, at forfatningsændringen gennemføres, svarer jeg ubetinget ja. Alene hensynet til at gøre Grønland til en ligeberettiget del af det danske rige begrundet forfatningsændringens nødvendighed. Men også spørgsmålet om nedsættelse af valgretsalderen må siges at være et tidens krav, som alle venner af folkestyret er interesserede i bliver løst. Den indirekte valg måde til landstinget er tiden også løbet fra, og det kan vel også med megen ret siges, at de væsentligste af de argumenter, som har været fremført til støtte for landstingets placering i vor forfatning, er bortfaldet.

En ændring af tronfølgen, hvorved der vises hensyn til vor tids synspunkter om mænds og kvinders ligestilling, må det være rimeligt at imødekomme, ligesom det også er af vigtighed, at parlamentarismen grundlovsfæstes, og at der tilvejebringes bedre muligheder for det praktiske arbejde, som rigsdagen skal udføre, ved den forenkling, der sker, når etkammerssystemet gennemføres.

Jeg kunne fremhæve adskilligt mere, som opfordrer til at gennemføre forfatningsændringen og gennemføre den nu, men jeg skal standse her.

Når der bliver sagt, at der ikke i befolkningen er nogen større interesse for grundlovssagen, tror jeg ikke, dette er rigtigt. Det samme er sagt, hver gang nye forfatningsmæssige fremskridt skulle gennemføres. Da Klaus Berntsen i 1912 forelagde sit grundlovsforslag, udtalte han herom: „Mange siger, at der ikke er nogen begejstring for den nye grundlov. Til dem vil jeg sige: den danske begejstring ytrer sig ved trofasthed og udholdenhed gennem mange

år i kampen for den sag, man har kær.“ Disse Klaus Berntsens ord har gyldighed også overfor det grundlovsforslag, som nu foreligger til afgørelse. Da forfatningsspørgsmålet forelå i 30'erne, viste der sig stor interesse for sagen. Ganske vist opnåedes der ikke tilstrækkelig tilslutning ved folkeafstemningen, men der mødte dog over 44 pct. af vælgerne og stemte ja.

Efter befrielsen i 1945 fik interessen for grundlovsændringen ny næring, og jeg føler mig overbevist om, at den dag, spørgsmålet forelægges til afgørelse, vil vælgerne gøre alle spådomme om manglende interesse for grundlovssagens gennemførelse til skamme.

Til enkelte af de nye bestemmelser i grundlovsforslaget vil jeg gerne knytte nogle bemærkninger.

Efter grundlovsforslaget bliver Grønland en ligeberettiget del af det danske rige. Det må anses for naturligt og selvfølgelig, at dette sker. Danmark har jo ikke altid vist stort fremsyn ved forvaltningen af opgaver, som det tilfaldt os at varetage udenfor moderlandet. Det, som er sket overfor Grønland og den grønlandske befolkning i de senere år, tyder imidlertid på, at Danmark nu er vågnet til dåd og forstår sit ansvar overfor den grønlandske befolknings fremtid. Det stemmer da også nøje med de idealer, Danmark er talsmand for i internationale forsamlinger, når Grønlands kolonistatus ophæves og Grønland optages som en integrerende del af det danske rige. Heraf følger, at den grønlandske befolkning får repræsentanter i den danske rigsdag, og det er dette, grundlovsforslaget gør muligt. Det radikale venstre hilser dette med stor glæde.

Om ændringen i tronfølgen skal jeg kun sige, at når reformer på dette område skulle gennemføres, mener vi i det radikale venstre, at der burde være skabt fuld ligestilling for mænd og kvinder. Vi beklager, at der ikke har kunnet opnås enighed herom i forfatningskommissionen, og det er udelukkende hensynet til at skabe samling om grundlovsforslaget, der har gjort, at vi i forfatningskommissionen er gået med til den delvise ligestilling, som forslaget indeholder.

Jeg anser det for at være af betydning, at parlamentarismen nu grundlovsfæstes. Der er ganske vist efterhånden fastslået den parlamentariske praksis, at et ministerium